პროლეტარელნო ყველა ქვეყანისა, შეერთდით!

კომუნისტი

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

№ 34 (18576) ხუთშაბათი, 10 თებერვალი, 1983 წელი ფასი 3 კაპ.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტში

კადრები მოვამზადოთ გულმოდგინედ, ბეჯითად

საქართველოს სსრ მშენებლობის სამინისტრო პირველად უკანასკნელ წლებში ასრულებს სამრეწველო და სხვა ობიექტების მშენებლობისა და დამონტაჟების სახელმწიფო დაგალებებს. აშაოლდა მშენებლობის ტექნიკური დონე, განმტკიცდა მისი მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა. გადიდდა სამეურნეო-ანგარიშიანი ბრიგადების ხვედრითი წილი და მათ მიერ შესრულებულ სამუშაოთა მოცულობა. განხორციელდა მშენებელთა შრომის ორგანიზაციისა და საბინაო-საყოფაცხოვრებო პირობების გაუმჯობესების მთელი რიგი ღონისძიებანი.

ამავე დროს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა, რომელმაც განიხილა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის 1979 წლის XVII პლენუმის გადაწყვეტილებათა მიხედვით კადრების მომზადების, განაწილებისა და აღზრდის გაუმჯობესებისათვის სამინისტროს მუშაობის საკითხი, აღნიშნა, რომ წარმატებანი უფრო დიდი იქნებოდა, სამინისტრო, კერძოდ, ჯეროვნად რომ მოჰკიდებოდა ისეთ მნიშვნელოვან საქმეს, როგორიც კადრებთან მუშაობაა.

სამინისტროს კოლეგიამ, სამინისტროს საქვეუწყებო ორგანიზაციებმა, აღნიშნულია საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებაში, ვერ მიაღწიეს იმას, რომ კადრებთან მუშაობა გამხდარიყო თითოეული ქვეგანაყოფის საწარმოო საქმიანობის გაუმჯობესების ერთ-ერთი გადამწყვეტი პირობა. შრომის ნაყოფიერება წელა იზრდება. დიდია სამუშაო დროის დანაკარგები და ხელის შრომის დანახარჯები. სუსტად ინერგება სამშენებლო წარმოების ორგანიზაციის მოწინავე მეთოდები, ბრიგადული იჯარის მეთოდი. ჯერ კიდევ მაღალია მუშებისა და ინჟინერ-ტექნიკური კადრების დენადობა.

ეფექტიანი არ არის სამინისტროში არსებული მშენებელთა გადამზადებისა და კვალიფიკაციის ამაღლების სისტემა. სასწავლო-მატერიალური ბაზის აღჭურვილობა არ შეესაბამება თანამედროვე მოთხოვნებს. ამიტომ სწავლების ახალი ფორმები და მეთოდები არ არის გამოყენებული. სპეციალისტ მუშათა მოსამზადებელი კურსები და საბაზო პროფტექნიკური სასწავლებლები ჯერ კიდევ ვერ უზრუნველყოფენ მშენებლობებს კვალიფიციური მუშებით, ცოტა ახალგაზრდა მშენებელი იგზავნება სასწავლებლად უმაღლეს სასწავლებლებში სამშენებლო ორგანიზაციების ხარჯზე სტიპენდიის მიცემით. დასაწინაურებელ მუშაკთა რეზერვის შექმნასა და მათს ატესტაციაში არის ფორმალიზმის ელემენტები. დაბალია სამეურნეო ხელმძღვანელთა პასუხისმგებლობა კოლექტივებში აღმზრდელობითი მუშაობის მდგომარეობისათვის.

ნაკლოვანებანია მშენებელთა კულტურულ-საყოფაცხოვრებო ორგანიზაციაშიც, შრომის დაცვისა და უსაფრთხოების ტექნიკის, სპეცტანსაცმლით მშრომელთა უზრუნველყოფის საქმეშიც. ყურადღება არ ეთმობა დამხმარე მეურნეობების შექმნას, კოლექტიური მებაღეობის განვითარებას.

კადრებთან მუშაობის საკითხი არცერთხელ არ განუხილავთ სამინისტროს კოლეგიის სხდომებზე. კვლავ დაბალია ტრესტებისა და სამმართველოების კადრების განყოფილებათა ორგანიზატორული როლი. მათი მუშაკების მნიშვნელოვანი ნაწილი, რომლებსაც არა აქვთ საჭირო მომზადება, ხშირად თავის ფუნქციებს ამოწურავს მხოლოდ მუშაკთა მიღება-დათხოვნის დოკუმენტების გაფორმებით.

ყველა ეს ნაკლი იმის ბრალია, რომ არ იყო მიზანდასახულობა ადამიანებთან მუშაობაში, მზრუნველი და გულისხმიერი დამოკიდებულება მათი საჭიროებისა და მოთხოვნებისადმი, ფორმალიზმსა და ბიუროკრატიზმს ავლენდა მინისტრის მოადგილე კადრებისა და ყოფა-ცხოვრების დარგში გ. მ. მიქაძე, კომპეტენტორობას მოკლებული იყო კადრების სამმართველოს უფროსი გ. ა. კალანდაძე.

კადრების აღზრდის მუშაობის სტილი არ გარდაუქმნიათ სამინისტროს აპარატის, ტრესტებისა და საწარმოების პარტიულ ორგანიზაციებსაც. ისინი ჯეროვან ყურადღებას არ უთმობენ კადრების სწორ შერჩევას, განაწილებასა და აღზრდას, მუშაკებს, განსაკუთრებით ახალგაზრდებს, არ უწევენ დახმარებასა და მხარდაჭერას, ურიგდებიან ადამიანებთან გულმოდგინე მუშაობის ადმინისტრირებით შეცვლის ფაქტებს.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა, განიხილა რა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის 1979 წლის XVII პლენუმის გადაწყვეტილებათა მიხედვით კადრების მომზადების, განაწილებისა და აღზრდის გაუმჯობესებისათვის რესპუბლიკის მშენებლობის სამინისტროს მუშაობის საკითხი, არადამაკმაყოფილებლად ცნო იგი.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა დაავალა საქართველოს სსრ მშენებლობის სამინისტროს კოლეგიას უზრუნველყოს ამ მუშაობის პარტიული პრინციპების განუხრელი დაცვა და არ დაუშვას ამ მუშაობაში ადმინისტრირება, უმოკლეს დროში სრულყოს კადრების სამსახურის სტრუქტურა კოლექტივებში აღმზრდელობითი მუშაობის მდგომარეობისათვის სამეურნეო პასუხისმგებლობის ამაღლების შესახებ საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს დადგენილების შესაბამისად.

დარგში ინჟინერ-ტექნიკური და მუშათა კადრების დამკვიდრებისათვის საჭიროა ნიადაგ უმჯობესდებოდეს მუშაკთა საწარმოო, საბინაო და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო პირობები, უფრო ფართოდ იყენებდნენ მათი შრომის მორალურ და მატერიალურ სტიმულირებას.

სამინისტროს ხელმძღვანელობას წინადადება მეეცა სასწავლო კომბინატებსა და პუნქტებში მუშაობისათვის მიზზიდოს საუკეთესო ბრიგადირები, შრომის ვეტერანები, დამსახურებული მშენებლები, მიმდინარე წლის პირველი ნახევრის დამლევამდე დაამთავროს სამშენებლო სამსახურების ყველა მუშაკის ატესტაცია, რათა განსაზღვროს მათი კომპეტენტურობის დონე და თანამდებობებზე ყოფნის მიზანშეწონილობა.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა საქართველოს სსრ მშენებლობის მინისტრს ვ. ტ. გოგოლაძეს მოსთხოვა გარდაქმნის კადრებთან მუშაობა, მიანიჭოს მას უპირველესი მნიშვნელობა. სამინისტროს აპარატის, სტრუქტურული ქვეგანაყოფების პარტიულმა ორგანიზაციებმა განსაკუთრებული ყურადღება უნდა დაუთმონ ორგანიზატორული და იდეურ-პოლიტიკური მუშაობის შემდგომ გაუმჯობესებას, უზრუნველყონ კომუნისტთა აქტიურობის, კოლექტივის ცხოვრების ყველა მხარეზე პარტიული გავლენის ეფექტიანობის ამაღლება. პარტიული ორგანიზაციები ვალდებული არიან მონაწილეობდნენ კადრების რეზერვის შექმნაში, საგეგმო დავალებათა და სოციალისტურ ვალდებულებათა შესრულებისათვის ბრძოლაში, პერიოდულად ისმენდნენ ბიუროების სხდომებზე, კრებებზე კომუნისტთა — კადრების სამსახურების მუშაკთა ანგარიშებს, ქმნიდნენ თითოეულ კოლექტივში ჯანსაღ საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ კლიმატს, არ ურიგდებოდნენ უყაირათობას, დავალებათა შესრულების ჩაშლის ფაქტებს.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა საქართველოს სსრ მინისტრის ბ. ბ. ბარსუკოვი, ო. მ. ივანაშვილი, ამიერკავკასიის წითელდროშოვანი სამხედრო ოლქის სამხედრო საბჭოს წევრი, პოლიტსამმართველოს უფროსი გენერალ-ლეიტენანტი ა. ი. შირინკინი, საქართველოს პროფსაბჭოს მდივანი ზ. ა. კვაშაძე, პარტიის თბილისის საქალაქო კომიტეტის მეორე მდივანი ნ. ვ. გურგენიძე, საქართველოს სამოქალაქო ავიაციის სამმართველოს მფრინავებმა ი. სამადალაშვილმა, თ. იაროსლავცევმა, მ. ძუგუტოვმა და სხვებმა.

მგზავრები ყველაზე ხშირად ეცნობიან ახლოდან ფრენის ბილეთებს ეკიპაჟს, რომლითაც მიფრინავენ, მაგრამ ყოველ მგზავრობას — აფრენით დაფრენებით და დაშვებით დამთავრებული — უზრუნველყოფს დედამიწაზე მომუშავე ასობით ადამიანი. ამას იმიტომ ვამბობ, რომ საიმედო მფრინავი ფრენა მარტო ტუ-154-ს ერთ რეისზე გადაჰყავს მეტი მგზავრი, ვიდრე რესპუბლიკის მთელ მაშინდელ სამოქალაქო ავიაციას ერთ თვეში გადაჰყავდა. სულ კი შარშან ჩვენი სამმართველოს თვითმფრინავებმა გადაიყვანეს დაახლოებით ორ მილიონნახევარი მგზავრი. მაგრამ აეროფლოტი მარტო მგზავრების გადაყვანა როდია. ეს არის 16600 ტონა ფოსტა და ტვირთი მარტო ჩვენი სამმართველოს ბაზით, ცოდან დამუშავებული 460 ათასი ჰექტარი სასოფლო-სამეურნეო სავარგულები, სანიტარიული ავიაციის მიერ გადარჩენილი ათობით ადამიანი... ძირითადად ეს სამუშაოები რეაქტიული ტექნიკის საშუალებით შესრულდა. სხვათა შორის ტუ-104 თვითმფრინავები ჩვენს ქვეყანაში ერთ-ერთმა პირველებმა ითვისეს ჩვენი სამმართველოს მფრინავებმა ი. სამადალაშვილმა, თ. იაროსლავცევმა, მ. ძუგუტოვმა და სხვებმა.

მგზავრები ყველაზე ხშირად ეცნობიან ახლოდან ფრენის ბილეთებს ეკიპაჟს, რომლითაც მიფრინავენ, მაგრამ ყოველ მგზავრობას — აფრენით დაფრენებით და დაშვებით დამთავრებული — უზრუნველყოფს დედამიწაზე მომუშავე ასობით ადამიანი. ამას იმიტომ ვამბობ, რომ საიმედო მფრინავი ფრენა მარტო ტუ-154-ს ერთ რეისზე გადაჰყავს მეტი მგზავრი, ვიდრე რესპუბლიკის მთელ მაშინდელ სამოქალაქო ავიაციას ერთ თვეში გადაჰყავდა. სულ კი შარშან ჩვენი სამმართველოს თვითმფრინავებმა გადაიყვანეს დაახლოებით ორ მილიონნახევარი მგზავრი. მაგრამ აეროფლოტი მარტო მგზავრების გადაყვანა როდია. ეს არის 16600 ტონა ფოსტა და ტვირთი მარტო ჩვენი სამმართველოს ბაზით, ცოდან დამუშავებული 460 ათასი ჰექტარი სასოფლო-სამეურნეო სავარგულები, სანიტარიული ავიაციის მიერ გადარჩენილი ათობით ადამიანი... ძირითადად ეს სამუშაოები რეაქტიული ტექნიკის საშუალებით შესრულდა. სხვათა შორის ტუ-104 თვითმფრინავები

საქმეზე გამოაჩინა

თბილისის ი. ბ. სტალინის სახელობის ელექტროგაგონშემკეთებელი ქარხნის კოლექტივი ემზადება საწარმოს დაარსების 100 წლისთავისა და პარტიული ორგანიზაციის ჩამოყალიბების 85 წლისთავის ღირსეული შეხვედრისათვის, ქარხნის კოლექტივი ვალდებულებას კისრულობს მომდინარე წლის დავალება გადაჭარბებით შეასრულოს და საგრძნობლად გაზარდოს შრომის ნაყოფიერება.

ელექტროვაგონშემკეთებლებმა ერთსულოვნად დაუჭირეს მხარი თბილისის დიმიტროვის სახელობის საავიაციო ქარხნის კოლექტივის ინიციატივას „სანმოუშო დისციპლინა, მაღალი ორგანიზებულობა, აქტიურობა და პასუხისმგებლობა — თითოეულისაგან, ყველგან და ყველაფერში!“.

სურათზე: (მარცხნიდან) თქვენ ხედავთ მოწინავე დურგალს ვ. ქოქოშვილს, ბრიგადირ ს. ტიგრანიანს, ინჟინერ მ. ინასარიძეს, ვაგონების შეკეთებელი საამქროს პარტბიუროს მდივანს გ. გელაშვილს და ელექტროშემდუღებელ ზ. ჩიტაძეს, რომლებიც განიხილავენ შესაკეთებელი ვაგონის სქემას.

თ. ნიკოლაიშვილის ფოტო.

გაზაფხული გვიხმობს

ორგანიზებულობის მაგალითი

ოზი. (საკ. კორ. ვ. ცირეკიძე). წლევანდელი ზამთარი როდი ანებივრებს მაღიეთ-ხიდეშლების აგროგანყოფილების მშრომელებს. დიდი თოვლი და ყინვები სერიოზულ სიძნელეებს უქმნის აქაურ მხვნელ-მთესველებს, აფერხებს გაზაფხულისათვის მზადებას. მიუხედავად ამისა, განყოფილების კოლექტივი უნარიანად იყენებს ყოველ დარიან დღეს, ამზადებს სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკას თესვისათვის, ნიადაგში შეაქვს ორგანული სასუქი.

სამიდიის სათესი ფართობის განოყიერების მიზნით ჯერ კიდევ შემოდგომაზე დაიწყეს მხვნელ-მთესველებმა ნიადაგში ორგანული სასუქის შეტანა. უკვე შეტანილია 300 ტონა ნაკელი, გეგმა კი 250 ტონას ითვალისწინებდა. ორგანული სასუქის შეტანა გრძელდება. ამ საშური საქმის შესრულებაში ყველაზე მეტად ისახელეს თავი მეურნეობის მოწინავე მუშებმა ვ. აბესალაშვილმა და ა. გუგეშაშვილმა. თითოეულმა 20-20 ტონა სასუქი შეტანა ზვრებსა და სიმინდის სათეს ფართობებში.

აგროგანყოფილების მექანიზატორების ამოცანაა საგაზაფხულო ხვნა-თესვის დაწყებამდე მინდვრად დამატებით გაიტანონ სულ ცოტა 100 ტონა ნაკელი და ამით მტკიცე საფუძველი შეუქმნან ხუთწლედის შუაგული წლის მოსავალს.

ანოყიერებენ მინდვრებს

ბოგდანოვკა რაიონში შარშანდელი ტემპის გასწრებით მიმდინარეობს საშემოდგომო ნათესებში მინერალური სასუქების შეტანა.

შემუშავებულია კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების საგარგულების შემდგომი კომპლექსური ქიმიზაციის რეკომენდაციები, რომლებშიც გათვალისწინებულია სასუქების დოზები და ვადები, ტექნიკის, საწვავ-საპოხი მასალების, ზხამ-ქიმიკატების დამატებითი რაოდენობა, რომლებიც საჭიროა ყველა აგროტექნიკური ღონისძიების სრულყოფილი განხორციელებისათვის. სპეციალისტების გამოანგარიშებით, ეს მოსავლიანობის გადიდების დიდ შესაძლებლობას შექმნის.

საქმეთა მდგომარეობა

„ეტაჟერიდან“ აერობუსამდე

„პატივცემულო მგზავრებო, თქვენ იოგბილარები გემსახურებიან, ჩვენ სამოცი წლისა ვართ“. ასე, ან შეიძლება რამდენადმე სხვაგვარად მიესალმებიან ამ დღეებში ბორტგამყოლები მგზავრებს ავიაალაინერების ეკიპაჟების სახელით. აეროფლოტს 60 წელი შეუსრულდა. მისი ბიოგრაფია დაიწყო 1923 წლის 9 თებერვალს, როცა შეიქმნა სამოქალაქო ავიაციის საბჭო.

ამჟამად ორგზის ორდენოსანი სსრ კავშირის ავიაცია — სახალხო მეურნეობის დიდად განვითარებული მრავალშტოიანი დარგი, რომელიც მოქმედებს მატერიალური წარმოების სფეროში, ქვეყნის ეკონომიკური პოტენციალის დიდმნიშვნელოვანი შემადგენელი ნაწილია. მის წარმატებებში ღირსეული წვლილი შეაქვთ საქართველოს ავიატორებსაც.

ტრადიციისამებრ, მიღებულია შეგვიკითხოთ იუბილარს, როგორი იყო ჩამოყალიბების პირველი დღეები, პირველი ნაბიჯები. სწორედ ამ კითხვით დაიწყეს საქინფორმის კორესპონდენტებმა საუბარი სსრ კავშირის სამოქალაქო ავიაციის სამინისტროს საქართველოს სამმართველოს უფროსთან ა. ი. ზედგინიძესთან.

— პირველი ქართველი სამხედრო მფრინავი, რომელიც რუსეთის არმიაში მსახურობდა, იყო მიხეილ დმიტრის ძე აბაშიძე. მან 1912 წელს დაამთავრა სევასტოპოლის საფრენოსნო სკოლა, მსახურობდა კიევში. იქ ფიი დაუმეგობრდა „მკვდარი მარყუჟის“ მსოფლიოში პირველ შემსრულებელს ი. ნესტეროვს და მასთან ერთად ამუშავებდა უმაღლესი პილოტაჟის ამ ელემენტის თეორიას. თავისი სახელგანთქმული მეგობრის კვალდაკვალ მან განახორციელა იმ დროისათვის რეკორდული დაფაფრენა კიევი-ვლადიკავკაზი (ახლანდელი ორჯონიკიძე). მაგრამ ჯერ კიდევ მანამდე, 1905 წელს თბილისში პირველ ჰაერნაოსანთა წრეში შევიდა 35 კაცი და მათ შორის პირველი ქართველი ავიამშენებლები და მფრინავები ბესარიონ სავლეს ძე ქებურია და ალექსი ვლადიმერის ძე შიუკაშვილი.

ძნელია ჩამოთვალოთ საქართველოს ავიაციის ყველა პიონერის სახელი, რომლის განვითარება იმ წლებში მოლიანად ერთგულების ენთუზიაზმს ეფუძნებოდა მხოლოდ მას შემდეგ, რაც ამიერკავკასიაში დამყარდა საბჭოთა ხელისუფლება და 1923 წლის მარტში შეიქმნა საავიაციო საზოგადოება „ზაკავიო“, დაიწყო ავიაციის და, კერძოდ, სამოქალაქო ავიაციის სწრაფი აღმავლობა.

ავიატორებს

9 თებერვალს თბილისის ზ. ფალიაშვილის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო აკადემიურ თეატრში გაიმართა საზეიმო კრება, რომელიც აეროფლოტის 60 წლისთავს მიეძღვნა.

პრეზიდიუმში იყვნენ ამხანაგები გ. დ. გაბუნია, პ. გ. გილაშვილი, ჯ. ი. პატიაშვილი, ო. ე. ჩერქეზია, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის მოადგილე ვ. მ. სირაძე, რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე ვ. ი. ვადაჭკორია, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის განყოფილებათა გამგეები ბ. ზ. ბარსუკოვი, ო. მ. ივანაშვილი, ამიერკავკასიის წითელდროშოვანი სამხედრო ოლქის სამხედრო საბჭოს წევრი, პოლიტსამმართველოს უფროსი გენერალ-ლეიტენანტი ა. ი. შირინკინი, საქართველოს პროფსაბჭოს მდივანი ზ. ა. კვაშაძე, პარტიის თბილისის საქალაქო კომიტეტის მეორე მდივანი ნ. ვ. გურგენიძე, საქართველოს სამოქალაქო ავიაციის სამმართველოს მფრინავებმა ი. სამადალაშვილმა, თ. იაროსლავცევმა, მ. ძუგუტოვმა და სხვებმა.

მგზავრები ყველაზე ხშირად ეცნობიან ახლოდან ფრენის ბილეთებს ეკიპაჟს, რომლითაც მიფრინავენ, მაგრამ ყოველ მგზავრობას — აფრენით დაფრენებით და დაშვებით დამთავრებული — უზრუნველყოფს დედამიწაზე მომუშავე ასობით ადამიანი. ამას იმიტომ ვამბობ, რომ საიმედო მფრინავი ფრენა მარტო ტუ-154-ს ერთ რეისზე გადაჰყავს მეტი მგზავრი, ვიდრე რესპუბლიკის მთელ მაშინდელ სამოქალაქო ავიაციას ერთ თვეში გადაჰყავდა. სულ კი შარშან ჩვენი სამმართველოს თვითმფრინავებმა გადაიყვანეს დაახლოებით ორ მილიონნახევარი მგზავრი. მაგრამ აეროფლოტი მარტო მგზავრების გადაყვანა როდია. ეს არის 16600 ტონა ფოსტა და ტვირთი მარტო ჩვენი სამმართველოს ბაზით, ცოდან დამუშავებული 460 ათასი ჰექტარი სასოფლო-სამეურნეო სავარგულები, სანიტარიული ავიაციის მიერ გადარჩენილი ათობით ადამიანი... ძირითადად ეს სამუშაოები რეაქტიული ტექნიკის საშუალებით შესრულდა. სხვათა შორის ტუ-104 თვითმფრინავები

— მაგრამ მგზავრები ხომ თვითმფრინავში ჩასხდომამდე გაცილებით ადრე, ბილეთის შეძენისთანავე ვხდებით ხოლმე.

— ჩვენ ყოველ ღონეს ვხმარობთ, რათა გავაუმჯობესოთ მგზავრების ბილეთებით უზრუნველყოფა. გაფართოვდა აეროფლოტის სალაროების ქსელი, საკურორტო ზონებში მუშაობენ მიმოსვლის მოლარეები. სრულყავით ავიაბილეთების დაჯავშნისა და გაყიდვის სისტემა, აგრეთვე ავტომატური სისტემა „სირენის“ დაზმარებით ადგილების ცენტრალიზებული დაჯავშნა. საჰაერო მიმოსვლის ცენტრალურმა სააგენტომ და თბილისის აეროპორტის სამსახურებმა ეაიერთიანეს მეცადინეობა მგზავრთა მომსახურებისათვის.

და, საერთოდ, ვცდილობთ გავაუმჯობესოთ მიწისზედა მომსახურების ყველა ასპექტი.

— ცოტა უფრო შორს რომ გავიხედოთ, როგორ ფიქრობთ, რანაირი იქნება ახლანდელი იუბილარი?

— დავიწყებ იმით, რომ გაცილებით გაბიზდება აფხაზეთში დამსვენებელთა რიცხვი. რა შუაშია აქ აეროფლოტი? 350-ადგილიან ილ-86 აერობუსებს ამიერკავკასიაში ერთ-ერთი პირველი მიიღებს სოხუმის აეროპორტი.

გავა რამდენიმე წელი და რესპუბლიკის პრაქტიკულად ყველა აეროპორტი შეიცვლის სახეს, უფრო კომფორტული გახდება.

ხაუბარი ჩაიწერეს საქინფორმის კორესპონდენტებმა

ბ. გაზაევმა,
ვ. გოლოვინმა.

აეროფლოტის 60 წლისთავისათვის

პარტიული ცხოვრება: ინიციატივა, დისციპლინა, პასუხისმგებლობა

ყველას თავისი მიეზღოს...

ღია პარტიული კრებების ჩანაწერებიდან

შარშანდელი წელიც, წინანდელთა მსგავსად, ერთობ წარმატებული და ახალი გამარჯვებების მომტანი იყო ქუთაისელ მშრომელთათვის. — ქალაქი ზედიზედ მეცხრედ დაჯილდოდა საკავშირო სოციალისტურ შეჯიბრებაში გამარჯვებულის გარდამავალი წითელი დროშით. ეს ჯილდო, რა თქმა უნდა, კიდევ უფრო ზრდის ქუთაისელთა პასუხისმგებლობასა და მონდომებას, ახალი წარმატებებისთვის, მიმდინარე წლის დავალებათა პირნათლად შესრულებისათვის საბრძოლველად განაწყობს მათ.

წლევანდელი სამეურნეო წლის ამოცანები კი მეტად რთული და პასუხსაგები. ისინი მკაფიოდ და ნათლად განისაზღვრა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1982 წლის ნოემბრის პლენუმზე, რომელმაც ერთ-ერთ უმთავრეს ამოცანად დასახა სახელმწიფო და შრომის დისციპლინის ყოველმხრივ განმტკიცების საკითხი.

და სწორედ დისციპლინის შემდგომ განმტკიცებას ემსახურებოდა ქალაქის მოწინავე საწარმოებში — ლითოფონისა და ელექტრომექანიკური ქარხნების პირველადს პარტიულ ორგანიზაციებში გმამართული ღია პარტიული კრებები. მათმა მონაწილეებმა განიხილეს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1982 წლის ნოემბრის პლენუმის გადაწყვეტილებები, მოსკოვის მოწინავე საწარმოების თაოსნობა — „პატივი და დიდება — შრომის მიხედვით!“ და მათი განხორციელების საქმეში თავიანთი კოლექტივების ამოცანები.

რატომ მაინცდამაინც ქალაქის ამ მოწინავე საწარმოებში მოეწყო ეს ღია პარტიული კრებები?

ამ გადაწყვეტილების მიღებისას პარტიის საქალაქო, რაიონული კომიტეტები იმით ხელმძღვანელობდნენ, რომ სწორედ მოწინავე სამრეწველო საწარმოთა პარტიულ ორგანიზაციებში გამართული ღია პარტიული კრებები უფრო მკვეთრად გამოავლენდა იმ დიდ შესაძლებლობებს, რომელთა საქმის სამსახურში ჩაყენება უფრო გაზრდიდა წარმატებებს. ამის საილუსტრაციოდ ავიღოთ თუნდაც მათი საწარმოო მაჩვენებლები.

ელექტრომექანიკური ქარხანა: მეთერთმეტე ხუთწლედის განვლილ პერიოდში აქ ბევრი რამ გაკეთდა საწარმოო და შრომის დისციპლინის ასამაღლებლად, ტექნიკური სამსახურების გასაძლიერებლად, მოწინავე ტექნიკისა და ტექნოლოგიის დასანერგვადად. 1982 წლის მთლიანი პროდუქციის წარმოების დავალება 107,6 პროცენტით, ხოლო რეალიზაციისა 108,1 პროცენტით შესრულდა. დამზადებულია მილიონ 225 ათასი მანეთის ზეგეგმითი ნაწარმი. ქარხნის კოლექტივმა ოთხჯერ გაიმარჯვა დარგის საწარმოთა შორის გაშლილ სოციალისტურ შეჯიბრებაში, საუბილეო წლის მაჩვენებლებით კი სკკპ ცენტრალური კომიტეტის, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს, საკავშირო პროფსაბჭოს და სრულიად საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის გარდამავალი წითელი დროშა დაიმსახურა.

ლითოფონის ქარხანა: ქარხნის კოლექტივმა შარშანდელი წლის დავალება 22 დეკემბრისათვის შეასრულა, წლის ბოლომდე დარჩენილ დროში კი მილიონ 647 ათასი მანეთის პროდუქცია დამზადა. ხარისხისნიშნიანმა ნაწარმმა 27,3 პროცენტი შეადგინა, წარმოების მოცულობა, წინა წელთან შედარებით, 0,4 პროცენტით გაიზარდა, რაც, ძირითადად, შრომის ნაყოფიერების ზრდის ხარჯზე არის მიღწეული.

შარშან დაიზოგა 652 კილოვატსაათი ელექტროენერგია, 1253 ტონა საწვავი, 30 ტონა ოლიფა, 27 ტონა სხვადასხვაგვარი დიდძალი სათბობი. მნიშვნელოვანი ღონისძიებანი განხორციელდა საწარმოს სასურსათო პროგრამის გადასაჭრელად. ქარხნის საბოსტნე ნაკვეთებიდან მუშათა სასადილომ და ხილბოსტნეულის მაღაზიამ 5 ტონა სხვადასხვაგვარი ბოსტნეული და მწვანილი მიიღო, კეთილმოწყო 2,5 ჰექტარზე არსებული საბოსტნე ნაკვეთი, გაშენდა ორი თეგზის აუზი და ა. შ.

ერთი სიტყვით, წარმატებები არის, მაგრამ მიღწევები უფრო მეტი იქნებოდა, ამ ქარხნების კოლექტივებს უკეთ რომ გამოეყენებინათ არსებული შესაძლებლობანი, რეზერვები, მეტი ეზრუნათ სახელმწიფო და შრომის დისციპლინის განმტკიცებისათვის.

ღია პარტიული კრებების დაწყებამდე მშრომელთა კოლექტივებმა განიხილეს და დიეკვეს 1983 წლის ვალდებულებანი. მშრომელთა წარმომადგენლებმა ისინი დაიცვეს ბრიგადის კრებებზე, ბრიგადებმა — ცვლების, ხოლო ცვლებმა — საამქროთა კრებებზე. ამან ხელი შეუწყო ერთიან საქარხნო ვალდებულებათა შემუშავებასა და განხილვას, ვალდებულებებში გასაკუთრებული ადგილი უჭირავს ყველგან და- ყველაფერში დისციპლინის განმტკიცებას.

და მაინც, რა იყო მთავარი ამ ღია კრებებზე?

როგორც მომხსენებლებმა — საწარმოთა დირექტორებმა ს. მურულიამ და ზ. ქაჯაიამ, აგრეთვე კომთის მონაწილე კომუნისტებმა აღნიშნეს, მოსკოველთა თაოსნობას — „პატივი და დიდება შრომის მიხედვით“ — დიდი მნიშვნელობა აქვს პარტიული, სახელმწიფო და შრომის დისციპლინის განმტკიცების საქმეში. მათ კრიტიკულად გააანალიზეს არსებული მდგომარეობა, დასაზეს 1983 წლის უკეთესი მაჩვენებლების მიღწევის ღონისძიებანი.

ლითოფონის ქარხანაში გამართული ღია პარტიული კრების მომაწილეებმა აღნიშნეს, რომ დისციპლინის განმტკიცებისათვის ბრძოლა ჯერ კიდევ არ გამხდარა საწარმოს სამეურნეო ხელმძღვანელობის, პარტიული, პროფკავშირული და კომკავშირული ორგანიზაციების მუშაობის მთავარი მიმართულება. სწორედ ამის შედეგია, თქვეს მათ, რომ კვლავ დიდხა კადრების დენადობა, გაცდენები. მარტო შარშან ქარხნიდან წასვიდა 165 კაცი. სამუშაო უმეზუზოდ გაცდენია 100 კაცმა. მათ აღნიშნეს ისიც, რომ საწარმოში სათანადოდ არ იბრძვიან ნიშნულებისამებრ არ იყენებენ ხიდურა ამწეს, მისი მუშაობა სათანადო ეფექტს არ იძლევა. ჯეროვანი ღონისძიებები არ ხორციელდება მუშათა საყოფაცხოვრებო და შრომის პირობების გაუმჯობესებისათვის და სხვ.

მწვავედ, მეტად პირუთვნელად ილაპარაკეს დისციპლინის განმტკიცების საკითხებზე ელექტრომექანიკურ ქარხანაში გამართული კრების მონაწილეებმა. მათ აღნიშნეს, რომ ჯერაც მნიშვნელოვანია კადრების დენადობა, მოუფარი პირდაპირობით, პრინციპულად გამოამზეურეს ბევრი ნაკლი თუ ხარვეზი. ამ მხრივ ერთობ საინტერესო იყო ელექტროსატვირთელების საამქროს ელექტროშემდუღებლის ა. შკრაბაკის გამოსვლა.

— ჩვენ პრემიას ხშირად მრუდსაც და მართალსაც ერთნაირად გვაძლევენ. ხოლო პატივი და დიდება თითოეულ მუშაკს, მართლაც, მხოლოდ შრომის მიხედვით უნდა მიეგოს. ჰოდა, სანამ სწორედ ასე არ იქნება, არ გვინდა ასეთი პრემიები, — განაცხადა მან.

მას სხვებმაც დაუჭირეს მხარი, აღნიშნეს, რომ ამ მხრივ არ არის ჯეროვანი წესრიგი, რომ ქვითლისნდისიერი მუშაც და გამცდენიც, მოწინავეც და წუნის მკეთებელიც ერთნაირად იღებს გასამჯელოს, პრემიას, ერთნაირად სარგებლობს სახალხო დოვლათის შემქმნელის სიკეთით. ამის საილუსტრაციოდ ასეთი ფაქტიც კმარა: ელექტროსატვირთელების საამქროში ახალი ტექნიკის დანერგვისათვის პრემია სავსებით სწორად დაიმსახურეს მოწინავე მუშებმა ვ. ჭელიძემ და ვ. სმოვსკიმ, მაგრამ მათთან ერთად აღმოჩნდა შრომის დისციპლინის დამრღვევი, ოსტატი ბ. კვინიკაძეც. მართლაც, რა ფასი აქვს ასეთ წახალისებას, ამართლებს კი იგი თავის დანიშნულებას?

მთელი კოლექტივის აზრი გამოთქვა ლითოფონის ქარხნის მოწინავე მუშამ ზ. ნემსიწვერიძემ. პატიოსანი მშრომელი, თქვა მან, არ შეიძლება გულგრილად მოეკიდოს ახალ თაოსნობას, რომლის მიზანია შრომის ორგანიზაციის გაუმჯობესება, უყაირათობის, სახელმწიფო და შრომის დისციპლინის წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერება. ჩვენ კარგად ვიცით ის უდავო ჭეშმარიტება, რომ დევიზი — „პატივი და დიდება — შრომის მიხედვით!“ — სწორედ მუშათა კოლექტივის სახელმძღვანელო პრინციპია...

მუშათა კოლექტივებში კრებების შემდეგაც დიდხანს გაგრძელდა საქმიანი სჯა-ბაასი, გავუმჯობესოთ პარტიულ-ორგანიზაციული მუშაობა, იდეოლოგიურად უზრუნველვყოთ ეს მეტად დიდმნიშვნელოვანი საქმე! — ასეთია თითოეული მათგანის მოთხოვნა...

ეჭვგარეშეა, რომ ყველგან და ყველაფერში სათანადო წესრიგის დამკვიდრებისათვის, დისციპლინის განმტკიცებისათვის ამ ათიოდე წლის წინათ ქალაქში დაწყებული მოძრაობა, რომელსაც წლეულს პირველადი პარტორგანიზაციების, კომუნისტების მეთაურობით ახალი ბიჯანება მიეცა, კიდევ უფრო გაძლიერდება, მასშტაბური გახდება. ეს კი ქალაქის მშრომელებს, რომლებმაც ერთსულოვნად დაუჭირეს მხარი თბილისის დიმიტროვის სახელობის საავიაციო ქარხნის კოლექტივის პატრიოტულ თაოსნობას, უთუოდ დაეხმარება ახალი წარმატებების მოპოვებაში.

დ. გედენიძე,
„კომუნისტის“ ხაკ. კორ.

სწავლობენ პარტორგანიზაციათა მდივნები

ცხინვალი. (ხაკ. კორ.). პარტიის რაიკომი დიდ ყურადღებას აქცევს პირველადი, საამქრო, საბრიგადო პარტორგანიზაციათა მდივნების, პარტკომფორგების, აქტივისტების სწავლებას, ზრუნავს მათი ცოდნის დონის ამაღლებისა და თვალსაწიერის გაფართოებისათვის. ამ მიზნით რეგულარულად ეწყობა შინაარსიანი ღონისძიებები, საქმიანი შეხვედრები. სწორედ ასეთი იყო აქ გამართული ორდღიანი სემინარიც.

მისმა მონაწილეებმა მოისმინეს მოხსენებები იმ ამოცანების შესახებ, რომლებიც სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1982 წლის მაისისა და ნოემბრის პლენუმების მოთხოვნებიდან გამომდინარე დგას რაიონის პირველადი პარტორგანიზაციების წინაშე, ერთობლივად იმსჯელეს მათი ბრძოლის გზებსა და საშუალებებზე. რაიონის ცალკეული ხელმძღვანელი მუშაკები მათ ესაუბრნენ აგრეთვე შინაპარტიული, სამეურნეო, იდეოლოგიური მუშაობის სხვადასხვა აქტუალურ საკითხებზე.

შემდგომ სემინარის მონაწილეებს მუშაობის საკუთარი გამოცდილება გაუზიარეს მეცხოველეობის სამეურნეობათაშორისო საწარმოს პარტიული ბიუროს, ნოსირის დაფნის საბჭოთა მეურნეობის პარტიული კომიტეტის და ძველი სუნაკის სანაშენე მეღორეობის საბჭოთა მეურნეობის პარტიული კომიტეტის მდივნებმა.

დასასრულ ცხინვალის ხალიჩების კომბინატის ბაზაზე გაიმართა პრაქტიკული მეცადინეობები.

● ●

ჩხოროწყუ. („კომუნისტის“ კორ.). ამას წინათ პარტიის რაიკომის სხდომათა დარბაზში გაიმართა რაიონის პარტორგანიზაციათა მდივნების ერთწლიანი სკოლის პირველი მეცადინეობა.

დამსწრეთ მოისმინეს მოხსენებები: „პარტიულ დავალებათა განაწილების პრაქტიკა“, „იდეოლოგიური მუშაობის დაგეგმვა“, „სკკპ რიგებში მისაღებათა დოკუმენტების გაფორმების წესი“, „პირველადს პარტორგანიზაციაში საქმის წარმოების სრულყოფის შესახებ“, „კომკავშირული ორგანიზაციებისად მ ი პარტიული ხელმძღვანელობის ფორმები და მეთოდები“ და სხვ.

სკკპ XXVI ყრილობის, საქართველოს კომპარტიის XXVI ყრილობისა და სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ნოემბრის პლენუმის გადაწყვეტილებათა შესრულებისათვის ბრძოლაში რაიონის პირველადი პარტორგანიზაციების კონკრეტულ ამოცანებზე საკოლ მსმენელებს ესაუბრა საქართველოს კომპარტიის ჩხოროწყუს რაიკომის პირველი მდივანი კ. ქაჯაია.

ზ. ალექსიძე.

ეკონომიკა ეკონომიური უნდა იყოს

რა დგას დანაკარგების მიღმა?

როცა რესპუბლიკის მშენებლობის სამინისტრო საქვეუწყებო ორგანიზაციებში მატერიალური რესურსების გამოყენების სისწორეს ამოწმებს, ჭშირად გაიგონებ დაახლოებით ამგვარ დიალოგს: „თქვენ ცემენტის დიდ გადახარჯვას აფიქსირებთ. როგორ არ იქნება გადახარჯვა, როცა ცემენტის გადმოტვირთვისას იგი არ იწონება და უკონტროლოდ იხარჯება, ღორღს კი თიხა ურევია ხოლმე, რაც წუნიანი რკინაბეტონის კონსტრუქციების გამოშვებას იწვევს“.

ბევრი სახეობის ნედლეულს ხშირად ხატოვნად ადარებენ ხოლმე ერთმანეთს. ნავთობს — შავ ოქროს, გაზს — ცისფერ საუნჯეს, ლითონსა და ქვანახშირს მრეწველობის პურს უწოდებენ, ცემენტს კი — მშენებლობის პურს. ყველაფერი ეს სწორია. მაგრამ მისადმი ისეთი დამოკიდებულება, როგორიც ზემოთ მოგახსენეთ, გამონაკლისი კი არა, თითქმის სავალალო კანონზომიერებაა. ამას ადასტურებს შემოწმებათა მრავალი აქტიც.

ავიღოთ, თუნდაც 1980 წლის — მეათე ხუთწლედის სამაბისო წლის 17 ოქტომბრის აქტი. ქუთაისი. № 4 ტრესტის რკინაბეტონის ნაკეთობათა ქარხანა. ამ საწარმოს დირექტორია ა. სარალიძე, მთავარი ინჟინერი — ა. დათიაშვილი. აქ ცემენტს დიდი დანაკლისით იღებენო, აღნიშნულია აქტში. აქ არა აქვთ რკინიგზის სასწორები. ამიტომ შეუძლებელია ტრანსპორტირების დროს დანაკარგების განსაზღვრა. დანაკარგები კი არის. ეს თვალდათვალაც ჩანს. არსებობად, ქარხნის ხელმძღვანელებს განგაში უნდა აეტეხათ, რათა წესრიგი დამყარდეს, მაგრამ ეს მხოლოდ ჩვენს ოცნებებს განეკუთვნება. სიბამდვილეში ყველაფერი ძველებურად რჩება. უფრო მეტიც, გულგრილ უზრუნველობას იჩენს ტრესტის საპრეტენზიო სამსახური, რომელსაც იურისკონსულტი ვ. კინწურაშვილი მეთაურობს. მას დიდი უფლებები აქვს, მაგრამ, სამწუხაროდ, სრულიად არ იყენებს.

შემთხვევით როდი ავიღეთ 1980 წელი, უკვე დაიწყო 1983— მეთერთმეტე ხუთწლედის შუაგული წელი, № 4 ტრესტის რკინაბეტონის ნაკეთობათა ქარხანაში კი იგივე ნაკლოვანებანი და ხარვეზებია.

თანაც აქ არა აქვთ ბუნებრივი ზარალის ნორმები და ცემენტის შენახვის ინსტრუქციები, არც საშენ მასალათა მომჭირნედ ხარჯვის ტექნიკური წესები.

მეორე მხრივ, ამ ქარხანაში, ისევე როგორც რესპუბლიკის ზოგიერთ სხვა საწარმოში, რთული ტექნოლოგიური პირობებია. ეს ცემენტის გადიდებულ ხარჯვას იწვევს. თითქმის მიღებულია, რომ ამ ნაკლოვანებათა აღმოფხვრა ძალზე ძნელია. როდემდე? ეს ხარვეზები მოდამ დარჩება, თუ საწარმოთა ხელმძღვანელები ჯეროვან პრაქტიკულ ღონისძიებებს არ განახორციელებენ.

ჯერჯერობით კი, ის პირობები, რომლებზეც ჩვენ ვლაპარაკობთ, გათვალისწინებულია „ორგტექმშენის“ ტრესტის მიერ შემუშავებულ ნორმებში და დაამტკიცა კიდეც რესპუბლიკის მშენებლობის სამინისტრომ. მაშასადამე, ასე გამოდის, რომ ცემენტის გადახარჯვა არ ყოფილა. შარშან ეკონომიამ № 4 ტრესტის ხაზით 240 ტონა, ანუ დავალების ასი პროცენტი შეადგინა.

ერთი სიტყვით, ქუთაისელები მძიმე, ძნელად აღმოსაფხვრელი პირობების ნიღბით ცემენტს ისე ხარჯავენ, როგორც მოეპრიანებათ, დარგში კი აკანონებენ მის ზენორმატიულ დანაკარგებს, რომელიც მთელი სამშენებლო სამმართველოს წლიურ მოთხოვნილებას უტოლდება. საინტერესოა, რას იტყოდა ამის თაობაზე № 4 ტრესტის მთავარი ინჟინერი თ. ბერეკაშვილი, რომელიც პასუხს აგებს მატერიალური რესურსების რაციონალური გამოყენებისათვის?

ახლა, მოდით, რიონის ნაპირებიდან მტკვრის ნაპირებზე გადმოვინაცვლოთ და თბილისს ვეწვიოთ. შარშან, კვითხულობთ 1982 წლის 23 იანვრის აქტში, „მშენინდუსტრიის“ ტრესტის (დირექტორი — ა. თევდორაძე, ყოფილი მთავარი ინჟინერი — ი. დიღმელი) მესამე რკინაბეტონის ნაკეთობათა ქარხანაში რკინაბეტონის ნაკეთობათა დამზადებისას უკანონოდ ჩამოწერეს 1190 ტონა ცემენტი. თანაც, მაღალმარკიანი ბეტონების წარმოებისას დაბალმარკიან ცემენტებს იყენებენ, რაც საერთო-საკავშირო ნორმებით აკრძალულია. ასეთმა „ტექნოლოგიამ“ მარტო 1981 წელს 348 ტონა ცემენტის გადახარჯვა გამოიწვია. იმავე წელს 486 კუბური მეტრი პროდუქციის დამზადებაზე, რომელიც, სხვათა შორის, შემდგომში დაწუნებულ იქნა, კიდევ 170 ტონა ცემენტი დაიკარგა. ამ „ყულაბას“ შეემატა კიდევ 92 ტონა ცემენტი, რომელიც განზე გაუშვეს აუნაზღაურებლად.

პარადოქსია, მაგრამ ფაქტია. ერთი მხრივ, ქარხნებში გადახარჯვაა, ხოლო მეორე მხრივ — ცემენტი იზოგება. ჩვენ ჯერჯერობით ვერ ვიგებთ, ეს ასეთი ვირიანტია გამორიცხული: ერთი ვაგონი ცემენტი — ბეტონის კვანძი.

მეათე ხუთწლედში რესპუბლიკის მშენებლობის სამინისტროს „მშენკომპლექტის“ ტრესტის მატერიალური რესურსების ხარჯვისადმი კონტროლის ინსპექციამ შეამოწმა განზე გაცემული მატერიალური რესურსები, მათ შორის, ცემენტზე გადაანგარიშებით. თურმე, დარგის 25 ქვეგანაყოფს განზე გაუშვია, ესე იგი მშენებლობის სამინისტროს ცენტრალურ ბალანსზე, ორგანიზაციებისათვის მიუცია 4.600 ტონა ცემენტი. იქნებ დაზოგეს ხარჯზე გაკეთეს ეს? სრულიადაც არა. გეგმის თანახმად, საქართველოს მშენებლობის სამინისტროს მეათე ხუთწლედში ცემენტის ხარჯვის ნორმა მილიონი მანეთის სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოებზე 7 პროცენტით უნდა შეემცირებინა. ფაქტობრივად კი ამ მაჩვენებელმა მხოლოდ 4,8 პროცენტს მიაღწია. ჩვენი აზრით, ცემენტის ხარჯვა მოცულობათა ღირებულების მიხედვით კი არა, ნამდვილი მოთხოვნილების შესაბამისად (დანაკარგი კი კვლავინდებურად ძალზე დიდია) კონკრეტული დამნაშავენი დგანან. შემთხვევითი როდია, რომ საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის V პლენუმმა, რომელზეც რესპუბლიკაში კაპიტალური მშენებლობის მდგომარეობა განიხილეს, კერძოდ, ყველა რანგის ხელმძღვანელთა ყურადღება მიაპყრო მატერიალური რესურსების დაზოგვის რეჟიმის გაძლიერებას. მდდღარი ის კი არ არის, ვისაც ბევრი აქვს, არამედ ის ვინც ყაირათიანად ხარჯავს.

ინტერესს არ იქნება მოკლებული გადავხედოთ ცემენტის მოწოდების დაგეგმვისა და მისი ეკონომიის ნორმების მოქმედ მექანიზმს. ცემენტზე მოთხოვნილებას მილიონი მანეთის სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოებზე გაანგარიშებით გეგმავენ. ამრიგად, იგი ფაქტობრივად საწყაო ხდება. ტონა ცემენტში — ტონა ლითონი. არც ასეთი ვირიანტია გამორიცხული: ერთი ვაგონი ცემენტი — ბეტონის კვანძი.

ამრიგად, სცადეს გადაესინჯათ ცემენტის გადახარჯვის „მომხრე“ და „მოწინააღმდეგე“ არგუმენტების ზოგიერთი შემადგენელი ნაწილი. ყოველი დანაკარგის უკან მაშინ, როცა ცემენტს პირდაპირ ყრიდნენ ტრანსპორტზე, ბუნებრივი ზარალის მაქსიმალურად დასაშვები ნორმა 1,2 პროცენტს უდრიდა. ახლა? ახლა, ცემენტის ნაკლებობის დროს, რასაც საგანგებოდ უნდა გავუსვამ ხაზი, ორ პროცენტს ითვალისწინებენ, აქედან იგივე 1,2 პროცენტს — ტრანსპორტირებაზე, თუმცა სსრ კავშირის მშენებლობის სამინისტრომ დაადგინა ნორმა, რომელიც ერთ პროცენტს უდრის. ამ „ერთ პროცენტს უმატებენ ფონდების გამოყოფისას და უკვე წინასწარ არის ხოლმე გათვალისწინებული ცემენტზე მოთხოვნილების განსაზღვრის დროს. მაგალითად, თუ ასი ტონა სჭირდებათ, 101 ტონას ძალეკენ. ერთი ტონა დანაკარგია.

ნახევარ საუკუნეზე მეტი ხნის წინათ ცემენტის ტარით გადაზიდვის დროს იყო სხვა ნორმაც — 0,7 პროცენტი. იმ წლებისათვის ტარა კასრი გახლდათ. ნუთუ ახლა სპეციალიზებული ცემენტმზიდები და ვაგონები ტარად არ უნდა ჩაითვალოს? და თუ ასეა, რატომ არ შეიცვალა დანაკარგების ნორმები?

● დაკანონებული გადახარჯვა?! ● ამბავი ცემენტისა და ღორღისა ● აქტები აღასტურებს ● ბუნებრივი დანაკარგების მფლანგველური ნორმები ● ხელმძღვანელები საქმის კურსში არ არიან ● ანგარიშსწორება — ძველებურად ● სრულვყოთ დაგეგმვის მექანიზმი ● დავაკონკრეტოთ ეკონომიის მაჩვენებლები ● საიმედოდ დავუზღოთ გზა უძაირათობას

ამ ნორმებზე ბევრ ადგილას ბრალდებულ ქარხნებს, ბაზებს, ტრესტებსა და რკინაბეტონის ნაკეთობათა ქარხნებში მიდიან ავტომანქანები — ცემენტმზიდები და ბეტონმზიდები, მატულობს სასილოსეს ტიპის თანამედროვე საცავების რიცხვი და კლებულობს ღია საცავების რაოდენობა. 1930 წელს, როცა სავაჭრო ორგანები ცემენტის დანაკარგების ნორმებს ამტკიცებდნენ, ასეთ ტექნიკასა და მოწყობილობაზე ოცნებაც კი, მეტი რომ არა ვთქვათ, ძალზე დიდი სითამამე იქნებოდა.

ეკონომიკურ ლიტერატურაში ასეთ ფენომენს ეწოდება „ეკონომიკური ეკონომიურობა“. ეს ნიშნავს, ეკონომიკა ეკონომიურია, ოღონდ ეკონომიკურ ეკონომიურობა. ეს ასეთი ფენომენი ეკონომიკურ ეკონომიურობა ეკონომიკურ ეკონომიურობა ეკონომიკურ ეკონომიურობა

ᲣᲙᲘᲡᲝᲤᲘᲡᲣᲠᲘ

ᲤᲐᲥᲢᲔᲑᲘ ᲛᲝᲕᲚᲔᲜᲔᲑᲘ ᲡᲐᲙᲚᲔᲡᲘ ᲘᲣᲤᲣᲚᲔᲑᲐ

ᲚᲘᲑᲐᲜᲘ:

ᲡᲐᲛᲘᲨᲘ ᲛᲖᲐᲓᲔᲑᲐ

ᲑᲔᲘᲠᲣᲗᲘ. ᲘᲡᲠᲐᲔᲚᲘᲡ ᲑᲘᲚᲐᲐᲡ ᲕᲔᲚᲖᲔ ᲒᲐᲓᲐᲭᲣᲒᲐ ᲓᲐ ᲘᲚ ᲡᲐᲑᲠᲫᲝᲚᲝ ᲞᲝᲖᲘᲪᲘᲔᲑᲖᲔ, ᲒᲐᲜᲐᲚᲐᲒᲔᲑᲘ ᲢᲐᲜᲙᲔᲑᲘ, ᲡᲐᲠᲐᲙᲘᲢᲝ ᲒᲐᲡᲐᲨᲕᲔᲑᲘ ᲓᲐᲜᲐᲓᲒᲐᲠᲔᲑᲘ, ᲜᲐᲚᲛᲡᲐᲢᲣᲠᲜᲘᲡ ᲑᲐᲢᲐᲠᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲮᲐᲕᲨᲐᲜᲢᲠᲐᲜᲡᲞᲝᲠᲢᲘᲝᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲮᲕᲐ ᲡᲐᲑᲠᲫᲝᲚᲝ ᲢᲔᲥᲜᲘᲙᲘᲡᲐ. თვითმხილველთა მოწმობით, გასული დღე-ღამის განმავლობაში ლიბანის საზღვარი გადაკვეთა ამ ტექნიკით, შეიარაღებითა და ტყვია-წამლით აღჭურვილმა აგრესორის 20-ზე მეტმა კოლონამ.

ეს მასირებული გადაყვანა მოწმობს, რომ ისრაელი კვლავ ემზადება სამხედრო მოქმედებისათვის ლიბანის ტერიტორიაზე. ამჯერად ბეკაას ველზე, სადაც იმყოფება ლიბანში მშვიდობის დამცველი არაბული საზელმწიფოების ძალებში შემავალი სირიის ჯარები. უკანასკნელი 24 საათის მანძილზე ისრაელის ჯარებმა არაერთხელ პროვოკაციულად გამოიწვიეს შეიარაღებული შეტაკებანი და არტილერიისა და ნაღმსატყორცნების ცეცხლი დაუშინეს სირიის ჯარების და პალესტინელთა რაზმების პოზიციებს.

ამ საშიში მზადების მიღმა დგას შეერთებული შტატები, რომელიც უბიძგებს ისრაელს განახორციელოს ახალი დიდი მასშტაბის პროვოკაცია არაბ ხალხების წინააღმდეგ.

ოკუპანტები აძლიერებენ ტერორსა და რეპრესიებს ადგილობრივი მოსახლეობის წინააღმდეგ ქვეყნის დაპყრობილ ტერიტორიაზე. ფართო ჩხრეკა-დაპატიმრება მოეწყო სამხრეთ ლიბანის უდიდეს ქალაქებში — ტირსა და საიდაში. დამსჯელები ლიბანს უბანზე ჩხრეკდნენ, რათა ეპოვათ პატრიოტები, რომლებმაც ამ რაიონებში ინტერვენტების წინააღმდეგ მთელი რიგი ოპერაციები მოაწყვეს, კვირას, ღამით პატრიოტებმა ცეცხლი დაუშინეს მანქანას, რომელშიც ისრაელი ჯარისკაცები და ოფიცრები იყვნენ, მათგან ოთხი კაცი დახოცეს. ეს ნათქვამია „ლიბანის პატრიოტი“ წინააღმდეგობის ფრონტის“ სარდლობის ცნობაში. აქ აღნიშნულია, რომ ტელ-ავივი ცდილობს ისრაელის მოსახლეობას დაუშალოს დანაკარგები, რომელსაც ინტერვენტები განიცდიან ლიბანში. ამისათვის განზრახ აჩერებენ პარტიზანთა მოქმედების შედეგად დახოცილი და დაჭრილი ჯარისკაცებისა და ოფიცრების რიცხვს.

აგრესორმა უნდა იცოდეს, ხაზგასმულია დოკუმენტში, რომ პატრიოტები განაგრძობენ ბრძოლას, სანამ არ გაწმენდენ თავიანთი ქვეყნის მიწა-წყალს ისრაელი დამპყრობლებისაგან.

ამავე დროს არაადამიანური პირობების, წამების, აბუჩად აგდებისა და მეცხოვრეთა სასტიკი მოპყრობის წინააღმდეგ პროტესტის ნიშნად ახალი შიმშილობა გამოაცხადა ანსარის საკონცენტრაციო ბანაკის ათასობით ტუსაღმა. ეს ბანაკი ისრაელმა დაპყრობლებმა საბრინი ლიბანში შექმნეს. ანსარის ტუსაღები მოითხოვენ, რომ ავადმყოფებს გაუწიონ სამედიცინო დახმარება და გააუმჯობესონ ბანაკში არსებობის პირობები, რომლებსაც თვითმხილველები არაადამიანურს უწოდებენ.

● ᲑᲔᲙᲐᲐᲡ ᲕᲔᲚᲖᲔ ᲗᲐᲕᲘᲡ ᲣᲧᲠᲘᲐᲜ ᲡᲐᲑᲠᲫᲝᲚᲝ ᲢᲔᲥᲜᲘᲙᲐᲡ ● ᲞᲐᲢᲠᲘᲝᲢᲔᲑᲘ ᲒᲐᲜᲐᲒᲠᲫᲝᲑᲔᲜ ᲑᲠᲫᲝᲚᲐᲡ ● ᲚᲘᲑᲐᲜ-ᲘᲡᲠᲐᲔᲚᲘᲡ ᲛᲝᲚᲝᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲑᲘᲡ ᲣᲨᲔᲓᲒᲝ ᲠᲐᲣᲜᲓᲘ.

ᲠᲝᲒᲝᲠᲪ ᲐᲮᲚ ᲒᲐᲛᲝᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲡ, ᲚᲘᲑᲐᲜ-ᲘᲡᲠᲐᲔᲚᲘᲡ ᲛᲝᲚᲝᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲠᲘᲒᲘ ᲠᲐᲣᲜᲓᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪ ᲐᲛᲔᲠᲘᲙᲘᲡ ᲨᲔᲠᲗᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲢᲐᲢᲔᲑᲘ ᲓᲐᲜᲐᲒᲠᲫᲝᲑᲔᲜ ᲑᲠᲫᲝᲚᲘᲗ ᲓᲐᲛᲝᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲡᲐᲛᲮᲔᲓᲠᲝ ᲞᲝᲚᲘᲪᲘᲐᲡ ᲬᲘᲜᲐᲐᲦᲛᲓᲒ. ᲢᲔᲚ-ᲐᲕᲘᲕᲘᲡ ᲛᲝᲡᲐᲮᲚᲔᲝᲑᲐᲨᲘ ᲛᲝᲛᲮᲓᲐᲠᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ. ᲢᲔᲚᲔᲕᲘᲖᲘᲘᲗ ᲮᲔᲚᲘᲡᲣᲤᲚᲔᲑᲘ ᲐᲫᲚᲘᲔᲠᲔᲑᲔᲜ ᲒᲐᲜᲐᲒᲠᲫᲝᲑᲡ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ. ᲛᲝᲚᲝᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲐᲛᲔᲠᲘᲙᲐ-ᲘᲡᲠᲐᲔᲚᲘᲡ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲓᲐᲛᲧᲐᲠᲔᲑᲐᲛᲓᲔ.

ᲚᲘᲑᲐᲜᲘᲡ ᲓᲔᲚᲔ�გᲐᲪᲘᲘᲡ ᲛᲝᲛᲚᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲠᲘᲒᲘ ᲠᲐᲣᲜᲓᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪᲘᲗ ᲐᲛᲔᲠᲘᲙᲘᲡ ᲨᲔᲠᲗᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲢᲐᲢᲔᲑᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲐᲓᲒᲔᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲒᲐᲜ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲛᲘᲘᲦᲔᲑᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲐ. ᲛᲐᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲐᲡᲐᲠᲔᲑᲝᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲘᲗ ᲐᲛᲔᲠᲘᲙᲘᲡ ᲓᲐᲛᲧᲐᲠᲔᲑᲐᲛᲓᲔ ᲓᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲡᲘᲡᲮᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲦᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲐ.

ᲛᲝᲚᲝᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲖᲔ ᲚᲘᲑᲐᲜᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲐᲓᲒᲔᲚᲔᲑᲔᲑᲛᲐ ᲙᲒᲚᲐᲕ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲡ, ᲠᲝᲛ ᲘᲠᲘᲜᲐᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲬᲘᲜᲐᲐᲦᲛᲓᲔᲑᲝᲑᲐ ᲓᲐᲛᲧᲐᲠᲔᲑᲣᲚᲘᲐ. ᲛᲝᲚᲝᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲠᲘᲒᲘ ᲠᲐᲣᲜᲓᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪᲘᲗ ᲐᲛᲔᲠᲘᲙᲘᲡ ᲨᲔᲠᲗᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲢᲐᲢᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲜᲐᲒᲠᲫᲝᲑᲔᲜ ᲑᲠᲫᲝᲚᲘᲗ ᲓᲐᲛᲝᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲡᲐᲛᲮᲔᲓᲠᲝ ᲞᲝᲚᲘᲪᲘᲐᲡ ᲬᲘᲜᲐᲐᲦᲛᲓᲒ. ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲘᲗ, ᲐᲡᲢᲔᲠᲘᲡᲘᲡ ᲐᲔᲠᲝᲠᲢᲘᲡ ᲛᲘᲛᲦᲔᲑᲘᲗ ᲐᲛᲔᲠᲘᲙᲘᲡ ᲓᲐᲛᲧᲐᲠᲔᲑᲐᲛᲓᲔ ᲓᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲡᲘᲡᲮᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲦᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲘ.

ᲛᲝᲚᲝᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲖᲔ ᲚᲘᲑᲐᲜᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲐᲓᲒᲔᲚᲔᲑᲔᲑᲛᲐ ᲙᲒᲚᲐᲕ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲡ, ᲠᲝᲛ ᲡᲐᲭᲘᲠᲝᲐ ᲓᲐᲣᲧᲝᲕᲜᲔᲑᲚᲘᲕ ᲛᲝᲜᲘᲢᲝᲠᲘᲜᲒᲘ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲝᲚᲝᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲐᲦᲛᲓᲔᲑᲝᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲧᲐᲠᲔᲑᲣᲚᲘᲐ. ᲛᲝᲚᲝᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲠᲘᲒᲘ ᲠᲐᲣᲜᲓᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪᲘᲗ ᲐᲛᲔᲠᲘᲙᲘᲡ ᲨᲔᲠᲗᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲢᲐᲢᲔᲑᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲐᲓᲒᲔᲚᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲝᲣᲙᲘᲓᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲐᲦᲛᲓᲔᲑᲝᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲡᲘᲡᲮᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲦᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲘ.

ᲛᲝᲚᲝᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲖᲔ ᲚᲘᲑᲐᲜᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲐᲓᲒᲔᲚᲔᲑᲔᲑᲛᲐ ᲙᲒᲚᲐᲕ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲡ, ᲠᲝᲛ ᲡᲐᲭᲘᲠᲝᲐ ᲓᲐᲣᲧᲝᲕᲜᲔᲑᲚᲘᲕ ᲛᲝᲜᲘᲢᲝᲠᲘᲜᲒᲘ ᲓᲐᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲝᲚᲝᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲐᲦᲛᲓᲔᲑᲝᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲡᲘᲡᲮᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲦᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲘ.

ᲚᲘᲑᲐᲜᲘᲡ ᲓᲔᲚᲔ�გᲐᲪᲘᲘᲡ ᲛᲝᲛᲚᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲠᲘᲒᲘ ᲠᲐᲣᲜᲓᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪᲘᲗ ᲐᲛᲔᲠᲘᲙᲘᲡ ᲨᲔᲠᲗᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲢᲐᲢᲔᲑᲘᲡ ᲓᲔᲚᲔ�გᲐᲪᲘᲐ ᲓᲐᲛᲝᲣᲙᲘᲓᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲡᲘᲡᲮᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲦᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲘ.

ᲛᲝᲚᲝᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲖᲔ ᲚᲘᲑᲐᲜᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲐᲓᲒᲔᲚᲔᲑᲔᲑᲛᲐ ᲙᲒᲚᲐᲕ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲡ, ᲠᲝᲛ ᲘᲡᲠᲐᲔᲚᲘᲡ ᲛᲝᲚᲝᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲓᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲧᲐᲠᲔᲑᲐᲛᲓᲔ ᲓᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜᲐᲓ

ᲡᲐᲗᲐᲣᲧᲕᲐᲜᲝ

ᲘᲪᲘᲗ, რომ სესილია თაყაიშვილი სათოფეზე არ იკარებს ჟურნალისტებს? ასეა, მაგრამ არ იფიქროთ, რომ ეს რაიმე ახირებაა. იგი ფიანატკ რომ დიდად აფასებს ჩვენს შრომას, მაგრამ რეკლამას, დითირამბებსა და პანეგირიკებს ერიდება. როგორ არ ვთხოვე, როგორ არ ვუტრიალე, სამოცდაათი წლის რომ გახდა, გაზეთისათვის თქვენთან საუბარს გავაკეთებ-მეთქი, არაფერი გამოვიდა (სხვათა შორის, მაშინ არც საიუბილეო საღამო გადაუხდია!).

ახლაც უარზე იდგა. და ბოლოს, იმაზე დავთანხმდ, კითხვები დამიტოვეთ და გავცემ პასუხს, თუ შევძელი. მეტი რა ჩარა იყო, დავუტოვე რამდენიმე კითხვა, წამოვედი და მომდევნო დღეებში ერთ-ორჯერ ფრთხილად შევახსენე... ჯერ ვერ შევძელიო, ოჯახური მდგომარეობაც ისეთი მაქვსო... და ასე, კვირაზე მეტი გავიდა... ბოლოს ვიფიქრეთ ტრადიციული შემოქმედებითი პორტრეტი დაგვეხატა.

და აი, მისეული „უცნაურობა“ ჩვენი სათაყვანო მსახიობისა: ერთ დღეს წერილი მივიღე სესილია თაყაიშვილისაგან, რომელსაც ქვემოთ გთავაზობთ.

◆ ◆

ᲗᲥᲕᲔᲜ მთხოვდით პასუხი გამეცა რამდენიმე კითხვაზე, რომლებშიც, ბუნებრივია, გამოჩნდებოდა ჩემი ცხოვრების გზა, მოღვაწეობა ქართულ თეატრსა და კინოში. ახლა შუაღამეა, თავთავიანთვის გაიკრიბნენ ჩემი შვილები, შვილიშვილები და ბადიშვილები. ძილი არ მეკარება, ასეთ დროს, ხშირად, დედაჩემს ვწერ ხოლმე წერილებს. დედა კარგა ხანია აღარ არის იმ ქვეყანაზედ, მაგრამ რაიმე დიდ სიხარულს ან ტკივილს, უპირველესად, შიმ, ვუთხელ ხოლმე. შემდეგ ჩემთვის ვინახავ ამ წერილებს. ეს მემუარები არ გეგონოთ, ანდა ათასნაირი გამონაგონის დომხალი. უბრალო წერილებია, მშობლისადმი მიწერილი, რომლებსაც ჯერჯერობით ვერავის წვავკეთხებ.

ახლაც დედას გავუზიარე ჩემი სიხარული, შოთა რუსთაველის პრემიის ლაურეატობის კანდიდატი რომ ვარ. მერე გამახსენდა, რომ თქვენ სწორედ ამ მოვლენის გამო გსურდათ ჩემთან შეხვედრა, ჩავთვალიერე კითხვები და ვიფიქრე, მომეწერა თქვენთვის წერილი, რომელიც, ალბათ, ამ კითხვებზე პასუხი იქნება, ოღონდ — ერთიანი.

თავიდანვე გითხარით, რომ არავითარი ინტერვიუ ანდა შემოქმედებითი პორტრეტი საჭირო არ არის-მეთქი. ახალგაზრდა რომ ვიყავი და აკაკი ფაღავას სტუდიაში ვსწავლობდი, ზედმეტ ქებას მაშინ ვერ ვიტანდი და ახლა, მიმავალს, რაღად მინდა გუნდრუკის კმევა. ჩვენი დიდი მასწავლებელი კოტე მარჯანიშვილი გვეუბნებოდა, თუ როგორ უკარგავს მსახიობს ოვითკრიტიკის გრძნობას გადამლაშებული რეცენზიები. ყველას და ყველაფრის ქება არ შეიძლება, ხუ გუმღერებთ ხმამაღლა იმას, „ვინც არ არის კახბერი“. ამით დათვურ სამსახურს ვუწევთ, მეტადრე ახალგაზრდობას.

ყოველი ახალი როლი მე ახლაც ისე მაშინებს, თითქოს პირველად გავდიოდე სცენაზე. პრემიერის შემდეგ ყოველთვის მეგონა, რომ ვერ შევძელი, რაც უნდა გამეკეთებინა. დედაშვილობას, პოზად არ ჩამითვალოთ: ახლა იმას ვფიქრობ, რუსთაველის პრემიის ღირსი არა ვარ-მეთქი. ეს თვითკონტროლი, შიში და ეჭვი ძალზე მშველოდა ხელოვნებაში. ამიტომ ყოველთვის უთანხმოება მქონდა რეჟისორებთან, ძნელად ვიღებდი როლს, ჭირვეულს მეძახდნენ (თუმცა ერთი სიამოვნება იყო კოტე მარჯანიშვილთან, სანდრო აბმეტელთან, ვასო ყუშიტაშვილთან, ვახტანგ ტაბლიაშვილთან, გიგა ლორთქიფანიძესთან მუშაობა. სამწუხაროდ, თემურ ჩხეიძესთან აღარ მომიხდა მუშაობა).

კიდევ — იუმორი მშველოდა. ეს — ცხოვრებაში. ალბათ, მამა-ჩემისგან დამყვა, ხუმარა, ენაკვიმატი კაცი იყო. მეც, მოგვიანებით, იუმორით და ხალისით ვძლევდი ბიმშილსა და ათასგვარ გაჭირვებას (ნუ დამძრახავთ — უფულობასაც. აბა, ესტრადა რა ჩემი საქმე იყო, სანდრო ჟორჟოლიანთან ერთად რომ გამოვდიოდი).

იქნებ, არც დაიჯეროთ, ყვავილები არასოდეს მიმიღია სცენაზე. გიკვირთ არა? მეც მიკვირს, მაგრამ ხალხის სიყვარულს მაინც ძალიან გგრძნობ. განსაკუთრებით ბაზარში. ჩემი დღე და მოსწრება უმეტესად ბლეხის ქალებს ვთამაშობ, და ბაზარშიც, სოფლელებს მეტი რა უნდათ. კიდევ — ტაქსის მძღოლები მცემენ დიდ პატივს. ერთხელ ერთმა მითხრა, მანამ არ წაგიყვანთ, ვიდრე ჩემთან არ ამოხვალთ სახლში, ცოლ-შვილს თქვენი გაცნობა უნდაო. მეც რაღას ვიზამდი. ავედით და მოვლხინეთ ნინკლით. მძღოლს ვუთხარი: თუ კაცი ხარ, ჩემი სიკვდილი რომ გაიგო, შეკრიბე ტაქსისტები და ერთი მაგარი საყვირი მიეცით ერთხმადმეთქი. რა ვიცი, შეასრულებენ?

თქვენ რეცენზიებიც მთხოვეთ ჩემს შესახებ. ვეძებე, მაგრამ ვერაფერი ვიპოვე. არაფერი შემინახავს და, რას ვიპოვიდი. ისე, წერილები კი მაქვს ზოგიერთი მაყურებლისაგან. ამას წინათ ერთი ქალი მწერდა: ქალბატონო სესილია, ავად ვიყავი ძალიან და შვილებს ვთხოვე, ერთი, სარკე მომიტანეთ, უკანასკნელად ჩავიხედო შიგ-მეთქი. მომიტანეს სარკე და ჩემი თავი რომ დავინახე, სულ თქვენს ასინეთას ვგავი, გამეცინა სულელივით, გავმხიარულდი, მერე სულ კარგ ხასიათზე ვიყავი და თანდათან გამოვკეთდიო.

თქვენ აქ მეკითხებით, თუ როგორ მოვედი ქართულ თეატრში. ბათუმში ვცხოვრობდი, ჩვენი ოჯახის ხშირი სტუმრები იყვნენ მიშა გელოვანი, შალვა დადიანი და სხვები. მათი დიდი გავლენა იყო, რა თქმა უნდა, მაგრამ მსახიობად უნდა დაიბადო. აქ კი გენებს დიდი მნიშვნელობა აქვს. ჩემი ბიძაშვილები იყვნენ ცეცილია და ალექსანდრე წუწუნავები, ალექსანდრე თაყაიშვილი და, ალბათ, რაღაც გადმომედო იმათი.

კიდევ, გსურთ, რომ ჩემს შემოქმედებაზე ვისაუბრო, უფრო ქართულ კინოფილმებში ბოლო დროს შესრულებულ როლებზე, მაგრამ ეგ საქმე არ გამოვა. ერთ სიტყვას ვერ დამაცდენინებთ თუ ეს აუცილებელია, უმჯობესია სხვებს ჰკითხოთ, მიამბოთ ამ წერილს და მეტი, ალბათ, არც იქნება საჭირო.

ბევრი სისულელე ვჩხაპნე და, აბა, თქვენ იცით, როგორ ჩამოსწორებთ.

სესილია თაყაიშვილის შემოქმედებაზე გვემაუბრება სსრ კავშირის სახალხო არტისტი, რეჟისორი ᲒᲘᲒᲐ ᲚᲝᲠᲗᲥᲘᲤᲐᲜᲘᲫᲔ:

— **ᲠᲝᲓᲘᲡᲐᲒ** რეჟისორი ფიქრობს თავისი შემოქმედებითი კრედოს გამომხატველ მსახიობზე, აქ იმდენი თვისება ჯროვდება, რომ შეუძლებელია ერთ ადამიანში იყოს ყოველივე. არის ხოლმე ბედნიერი გამონაკლისი. ასეთი გამონაკლისია სესილია თაყაიშვილი, რომელიც ჩემთვის ყველა აქტიორული თვისების მატარებელ იდეალს წარმოადგენს.

ჩემი აზრით, სესილია თაყაიშვილმა შეძლო ქართული ხელოვნებისათვის ყველაზე უფრო დამახასიათებელი თვისებების გამაძღავნება თავის შემოქმედებაში. იგი მსოფლიოს ნებისმიერ დასს დაამშვენებდა.

სესილია თაყაიშვილის უპირველესი თვისებაა უდიდესი რეალურობა, უზუსტესი ცხოვრებისეულობა. ორმოცი წელიწადია ვხედავ სცენაზე თუ ეკრანზე და არასოდეს ოდნავი სიყალბეც კი არ შემიმჩნევია. იგი ჭეშმარიტად ხალხის სათაყვანო მსახიობია, რადგან ხალხურია, მისი ყოველი ინტონაცია, ჟესტი საოცრად ეროვნული და განუმეორებელია, ეროვნული კი ყოველთვის ყველა ერისთვის მისაწვდომი და გასაგებია.

მე არასოდეს დამავიწყდება სცენა, რომელიც მოხდა მარჯანიშვილის თეატრში: „მე, ბებია, ილიკო და ილარიონს“ ესწრებოდა ცნობილი ფრანგი რეჟისორი, პარიზის თეატრების გენერალური დირექტორი ჟან დარკანტი. იგი აღაფრთოვანა სესილია თაყაიშვილის „ბებიამ“ და განუწყვეტლივ გაიძახოდა: ეს არავითარი ქართველი ბებია არ არის, საოცრად ჰგავს ბებიაჩემს, რომელიც ახლა პროვანსში ცხოვრობსო. შემდეგ გვთხოვა, გამაცანითო. ალბ, ჩემს ოთახში შემოვიდა ქალბატონი სესილია, ახალგაზრდული გამომეტყველებით, მხნე ნაბიჯით და ენერგიული ჟესტიკულაციით: ჟან დარკანტი თვალს არ უჯერებდა, რომ ეს იყო ის მსახიობი, რომელიც სულ რამდენიმე წუთის წინ ღრმად მოხუცებულს განასახიერებდ ა. არასოდეს დამავიწყდება ფრანგი სტუმრის პათეტიკური შეძახილები. შემდეგ მან დაიჩოქა, ხელები მოხვია ქალბატონ სესილიას და მუხლებზე დაუწყო კოცნა. ჟან დარკანტიმ თეატრის შთაბეჭდილებათა წიგნში მრავალი ქათინაური ჩაწერა ჩვენი სპექტაკლის შესახებ, მაგრამ განსაკუთრებით ხაზს უსვამდა იმ უდიდეს შთაბეჭდილებას, რომელიც მასზე მოახდინა, მისი თქმით, ამ მსოფლიო მასშტაბის მსახიობმა.

სესილია თაყაიშვილს უბადლო გარდასახვის უნარი აქვს. მე არასოდეს მინახავს იგი განმეორებული რომელიმე როლში. გარდასახვის შედეგად შეიძლება ჩაითვალოს მისი ასინეთა ფილმში „დათა თუთაშხია“. ამ შედეგსერიგად ქართველი ბებია არ არის, საოცრად ჰგავს ბებიაჩემს, რომელიც ახლა პროვანსში ცხოვრობსო. შემდეგ გვთხოვა, გამაცანითო. ალბ, ჩემს ოთახში შემოვიდა ქალბატონი სესილია, ახალგაზრდული გამომეტყველებით, მხნე ნაბიჯით და ენერგიული ჟესტიკულაციით: ჟან დარკანტი თვალს არ უჯერებდა, რომ ეს იყო ის მსახიობი, რომელიც სულ რამდენიმე წუთის წინ ღრმად მოხუცებულს განასახიერებდ ა. არასოდეს დამავიწყდება ფრანგი სტუმრის პათეტიკური შეძახილები. შემდეგ მან დაიჩოქა, ხელები მოხვია ქალბატონ სესილიას და მუხლებზე დაუწყო კოცნა. ჟან დარკანტიმ თეატრის შთაბეჭდილებათა წიგნში მრავალი ქათინაური ჩაწერა ჩვენი სპექტაკლის შესახებ, მაგრამ განსაკუთრებით ხაზს უსვამდა იმ უდიდეს შთაბეჭდილებას, რომელიც მასზე მოახდინა, მისი თქმით, ამ მსოფლიო მასშტაბის მსახიობმა.

◆ ◆

ᲠᲐᲡᲐ უნდა დაეუმატოთ ჩვენი თეატრისა და კინოს ეცნობილი რეჟისორის ნათქვამს? ეგონებ, ზედმეტი იქნება დაწვრილებით ვილაპარაკოთ იმ სახეებზე, ამ ბოლო დროს ქართულ კინემატოგრაფს რომ შემატა მსახიობმა. დაუთვწყარია ეს სახეები. და ჭეშმარიტად ბედნიერია ეროვნული კინოს ზეალინდელი მაყურებელი, რომელსაც შეუძლია თავისი თვალით ნახოს, თუ როგორ ბრწყინავს სესილია თაყაიშვილის ტალანტი სამსახიობო ხელოვნების ქართველ ოსტატთა თანავარსკვლავედში. ჩვენ კი ერთი ვისურვოთ: სამხნეგეთ და ჯანი მისცეს ქალბატონ სესილიას, რომ ყველაკე გავიხაროთ მისი უზადო შემოქმედებით.

და ბოლოს, ისე დავამთავროთ: რამდენი დალოცვილი, საუკუნეებგამოვლილი სიტყვა გვაქვს ქართველებს. მშვენიერია, მე მგონი, მათ შორის — სათაყვანოც. და რაკი ერთი წუთითაც არ მეეჭვება, რომ სესილია თაყაიშვილი ხალხის სათაყვანო მსახიობია, დავარქვათ ამ წერილს სათაყვანო!

Ვ. ᲛᲐᲠᲓᲐᲚᲔᲘᲨᲕᲘᲚᲘ.

ᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲐᲪᲘᲐ—83 ● „ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘᲡᲐ“ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲘᲡ ᲙᲝᲠᲔᲡᲞᲝᲜᲓᲔᲜᲢᲔᲑᲘ ᲒᲕᲐᲪᲧᲝᲑᲘᲜᲔᲑᲔᲜ

ᲒᲐᲛᲝᲘᲪᲐ ᲠᲣᲛᲘᲜᲔᲗᲨᲘ

ᲠᲣᲛᲘᲜᲔᲗᲘᲡ ქალაქ იასის გამომცემლობა „უნანიმი“ ქართული ლიტერატურის პოპულარიზატორი და პროპაგანდისტია. ამ გამომცემლობის მარკით გამოვიდა მრავალი ქართველი მწერლის წიგნები. ამ დღეებში გამომცემლობამ თავის მკითხველს შესთავაზა თბილისის ილია ჭავჭავაძის სახელობის უცხო ენათა სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტის დოცენტის ფანია ჯინჯიხაშვილის ახალი წიგნი „ანთიმ ივერიანუ — განმანათლებელი, ჰუმანისტი“. ეს არის მოთხრობა დიდი განმანათლებლის, რუმინული ლიტერატურული ენის და ლიტერატურის ფუძემდებლის, მხატვრისა და რუმინეთში ბეჭდვითი საქმის შემქმნელის შესახებ.

წიგნის წინასიტყვაობაში თვალსაჩინო რუმინელი მეცნიერი ვირჯილ კინდია წერს: „ანთიმ ივერიანუ ქართველებსა და რუმინელებს შორის მეგობრობისა და სიყვარულის ხიდია. თავისი პირადი მაგალითით ანთიმმა შესაძლებლობა მისცა რუმინელ თანამედროვეებს გასცნობოდნენ ნიჭიერი ქართველი ხალხის მრავალ თვისებას, მის უძველეს და თავისთავად კულტურას. თავის თავს იგი სიამაყით უწოდებდა „ოვერიელს“.

ეს წიგნი ხანგრძლივი კვლევის ნაყოფია, წერს შემდეგ ვ. კინდია. ქართული და რუმინული კულტურის ისტორიის ღრმა ცოდნა დაეხმარა ავტორს აღედგინა ანთიმის სახე, მისი ზუსტი პორტრეტი, მთავარი კი, რაც განსაკუთრებით საინტერესოა რუმინელი მკითხველისათვის, ეჩვენებინა ის კულტურული გარემო და ატმოსფერო, რომლიდანაც იგი გამოვიდა და ჩამოყალიბდა როგორც პიროვნება.

ფ. ჯინჯიხაშვილის ძირითადი მიზანია ანთიმ ივერიანუს ლიტერატურული შემოქმედების კვლევა, მისი როლის დადგენა რუმინული ლიტერატურული ენის ჩამოყალიბებაში. ეს ახალი დიდმნიშვნელოვანი წვლილია ორი ქვეყნის მეგობრობისა და თანამშრომლობის განვითარებაში.

ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲛᲔᲮᲐᲖᲕᲐᲠᲘ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡᲐᲓᲛᲘ დიდი სიყვარულით არის გამსჭვალული ნაშუშევრები, რომლებიც წარმოდგენილია თბილისის მხატვრის სახლში გახსნილ გ. ბაშინჯაღიანის ნაწარმოებთა გამოფენაზე. ნიჭიერი სომეხი ფერმწერი დიდხანს ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა თბილისში. აქ, საქართველოს კურორტულ მიწაზე, დიდ აშუღ საიათნოვას გვერდით დასასფლავეს მხატვარი 1925 წელს. ძველი ქალაქი, მისი თავისებური კოლორიტი შთაგონებდა ოსტატს. გამოფენილ ტილოებს შორის ბევრია თბილისის ხედები, რომლებიც შესრულებულია ამ პოეტურ ქალაქზე ნამდვილად შეყვარებული კაცის ფუნჯით.

ფერწერის დახვეწილი ტექნიკით, განუმეორებელი ფერთა გამით გამოირჩევა სომხეთში შესრულებული ნამუშევრები. სევანი მზიან ამინდში, წვიმიან დღეს, ღამით — ეს სომხეთის ბუნების მარგალიტის ჰიმნია. თვალსაჩინო მხატვრის ფუნჯით არის შექმნილი არარატისა და არაგაცის თოვლიანი მწვერვალები, ხ. აბოვიანის სახლი სოფელ კანაკერში და სხვა პეიზაჟები, რომლებშიც სომხეთის ბუნებაა ასახული.

გამოფენა გახსნა საქართველოს მხატვართა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარემ ე. ამაშუკელმა. გვრნისაჟზე გამოვიდნენ სსრ კავშირის სახალხო მხატვარი უ. ჯაფარიძე, ერევნის სურათების გალერეის დირექტორი ე. ისაბეკიანი, მხატვრის შვილი — გაიანე ბაშინჯაღიანი.

ექსპოზიცია დაათვალიერეს საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილემ ო. ჩერქეზიამ, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის განყოფილებათა გამგეებმა ნ. ჯანბერიძემ და ნ. ენდელაძემ.

ᲞᲝᲔᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲐᲓᲘᲡᲢᲘᲜᲒᲘ

ᲒᲐᲚᲘᲡ რაიონული ცენტრის კულტურის სასახლეში გამართული დღესასწაულის მოხმობის ნიშნად გაისმა ქართული იავნანა. აქ პატივი მიაგეს აფხაზეთის ამ კუთხის გმირ დედებს, რომელთა ოჯახებში მუდამ ყრიამულია და დედას უამრავი საზრუნავი აქვს. რაიონში ასზე მეტი ასეთი ოჯახია. და ქალები, რომელთა მკერდს ამშვენებს „გმირი დედის“, „სახელოვანი დედის“ ორდენები და „დედობის მედალი“, ყველგან საყოველთაო პატივისცემით სარგებლობენ.

კრების პრეზიდიუმში სხედან შესანიშნავი ქალები — გმირი დედები, მრავალი შრომითი ორდენის კავალრები ვალენტინა თორუა, ნაზო გერხმავა, შუშანა ეზუგბაია, ნათელა ხუფენია...

— უბრალო სოფლელი ქალი ვარ, — ათი შვილი მყავს, — თქვა აღელვებულმა ნესტან ცაცუამ. — დიდად მადლობელი ვარ იმ ქვეყნისა, სადაც ასე ზრუნავენ დედებისა და ბავშვებისათვის.

მართალია, მათ პატივსაცემად გამართულ ზეიმზე ყველანი რომ მოვიდნენ, ვისაც ეკუთვნოდა, მაგრამ საღამოს სითბომ იმათამდეც მიაღწია. ლამაზი მოსაწვევი ბარათები წარწერით „დედებო, გაიკეთეთ ორდენები!“, ყველა მათგანს გაუგზავნეს.

გმირ დედებს იმ საღამოს პარტიის რაიკომის სიგელები გადაესცა საქართველოს კომპარტიის გალის რაიკომის პირველმა მდივანმა შ. შარანგიამ. სოფლის მეურნეობის მუშაკთა პროფკავშირის რაიკომის თავმჯდომარემ ლ. ფრუიძემ მათ სამაზსოვრო საჩუქრები მიართვა. კარგა ხანს გაისმოდა ტაში თითოეული მათგანის პატივსაცემად.

შემდეგ გაიმართა კონცერტი.

ᲜᲝᲠᲩᲔᲑᲘ ᲛᲨᲕᲘᲓᲝᲑᲘᲡ ᲕᲐᲡᲢᲖᲔ

ᲡᲐᲖᲔᲘᲛᲝ შეკრებებზე და ხაზებზე — „ჩვენ პატრიოტები და ინტერნაციონალისტები ვართ“ მოუხმო 8 თებერვალს პიონერიულმა საყვირმა მილიონობით გოგონასა და ბიჭუნას. ასე დაიწყო ჩვენს ქვეყანაში ნორჩი ანტიფაშისტი გმირის დღე.

საბჭოთა ახალგაზრდობისათვის განსაკუთრებული ბჟკარით არის აღნიშნული კალენდარზე ეს დღესასწაული, რომელიც დაწესდა თავიანთი ხალხების თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლაში დაღუპულ უცხოელ თანატოლთა ხსოვნის პატივსაცემად. ეს დღე გახდა იმის მკაფიო დათვალიერება, რომ ნორჩები ერთგულნი არიან უფროსი თაობების ტრადიციებისა, სოლიდარობენ ქვეყნად მშვიდობისა და პროგრესისათვის მებრძოლებს.

ყველგან გაიმართა მიტინგები და მეგობრობის გამოფენები და პოლიტიკური სამღერის ფესტივალები. ბავშვებმა მოაწყვეს მშვიდობის დაცვის მოწოდების მასობრივი ხელმოწერა, შრომითი აქციები ანტიფაშისტი გმირების პატივსაცემად.

ᲢᲐᲚᲐᲜᲢᲔᲑᲘ ᲓᲣᲨᲔᲗᲘᲓᲐᲜ

...ᲛᲗᲘᲚᲘ თავისუფალ დროს ანდომებს საყვარელ გატაცებას — ხის მოჩუქურთმებას დუშეთის რაიონის ფასანაურის საშუალო სკოლის მეათეკლასელი მაია მირზაშვილი.

მაიას მშვენიერი, თავისთავადი ნამუშევრები შეუმჩნეველი არ დარჩენილა, და თბილისის ხელოვნების მუზეუმის სახლში გამართული გამოფენა „საქართველოს ხალხური ოსტატები“ მაია მირზაშვილის ორასორმოცდაათმა ქანდაკებამ და დუშეთის რაიონის ნორჩ მხატვართა სხვა ათობით ნამუშევარმა დაამშვენა.

ᲡᲣᲠᲐᲗᲔᲑᲖᲔ: რესპუბლიკის დამსახურებული მხატვარი, საქართველოს მხატვართა კავშირის ხალხური ოსტატების სექციის თავმჯდომარე რ. შეროზია და კერამიკოსი ნ. ბოტკოველი ეხაუბრებიან გამოფენის მონაწილეს, დუშეთის რაიონის ფასანაურის საშუალო სკოლის მოსწავლეს მაია მირზაშვილს; „მეექვსე“ — ასე უწოდა თავის ნამუშევარს მ. მირზაშვილმა; გამოფენის ექსპონატი „სოფლის მოტივი“.

Მ. ᲓᲐᲗᲘᲙᲐᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ფოტო. (საქინფორმის ფოტოქრონიკა).

ᲞᲝᲠᲢᲠᲔᲗᲘ ᲓᲐᲓᲘᲡᲢᲘᲜᲒᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ

ᲒᲐᲛᲝᲤᲔᲜᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡᲐᲛᲬᲘᲜᲝ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲐ

„ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲮᲔᲚᲝᲕᲜᲔᲑᲐ“ №1

ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲓᲐ საქართველოს სსრ კულტურის სამინისტროს ყოველთვიური ჟურნალის „საბჭოთა ხელოვნების“ პირველი ნომერი. იგი იხსნება სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატის, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივნის ამხანაგ ე. ა. შევარდნაძის სიტყვით, რომელიც მან წარმოთქვა მოსკოვში, სსრ კავშირის შექმნის 60 წლისთავისადმი მიძღვნილ საზეიმო სხდომაზე.

ჟურნალში მკითხველი გაეცნობა შემდეგ წერილებს: გ. გვახარიას „თანამედროვე გმირის პრობლემა 80-იანი წლების ქართულ კინოში“, მ. კოკოჩაშვილის „წყმენისა და სიკეთის ხელოვნებას“, რომელიც ე. შენგელაიას 50 წლისთავს ეძღვნება, კინომცოდნე ტ. თვალჭრელიძის რეცენზიის „სამი დღე და მთელი სიცოცხლე“, ა. ბოხორიძის „დიონისეს ტაძრის მოზაიკას“.

ჟურნალში გამოქვეყნებულია აგრეთვე ე. იასნეცის, რ. ფურწუმიას, დ. თუმანიშვილის, ზ. შავიანიძის, კ. ფერეთლის წერილები ხელოვნების სხვადასხვა საკითხზე.

ᲣᲐᲜᲘᲛᲘ

ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲓᲚᲝᲑᲐ

ᲡᲢᲣᲛᲠᲘᲡ ᲗᲕᲐᲚᲘᲗ

ᲩᲣᲠᲜᲘ-ᲠᲘᲡ ᲔᲥᲝ

ᲡᲣᲚ ორიოდე დღის წინ თბილისის სპორტის სასახლეში დამთავრდა ძიუდოისტთა ტრადიციული საერთაშორისო შეჯიბრება.

ძიუდოისტთა ტურნირს ესწრებოდა საპატიო სტუმარი, ბულგარეთის სახალხო რესპუბლიკის სოციალისტური შრომის გმირი, ახლო წარსულის სახელმოხვეჭილი ფალავანი კლასიკურ ჭიდაობაში, ევროპისა და ასევე მსოფლიოს ოთხგზის ჩემპიონი პეტრე კიროვი. ამჟამად იგი მოსკოვში ასპირანტურას ამთავრებს და საკანდიდატო დისერტაციის დაცვისათვის ემზადება. მან თავისი მოსაზრებები გაგვიზიარა თბილისში გამართულ შეჯიბრებაზე და საერთოდ ჭიდაობაზე:

— **თბილისში პირველად ვარ და თქვენებური სტუმართმოყვარეობით — ეოცებული. რაც შეეხება ძიუდოისტთა ტურნირს, თავისი შემადგენლობით ძლიერი შეჯიბრება გამოდგა. ჩემი აზრით, წლის დასაწყისის ამ ტრადიციულ ტურნირში მონაწილეებს უებარი საშუალება ეძლევათ შეამოწმონ თავიანთი ძალები, ოსტატობა და ნებისყოფა. როცა მე მოკმედი სპორტსმენი ვხედავ, კლასიკურ ჭიდაობაში ამგვარი ტურნირი ჩემთვის პოდიუმნის პრიზის გათამაშება იყო. სწორედ ასეთ შეჯიბრებებში ვლინდება მოჭიდავის ხასიათი, ტაქტიკური აზროვნება, შემართება თუ სათამამე. აქ ჩემზე დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა ძიუდოხადმი იმ დიდმა სიყვარულმა, რომელსაც თბილისელი მაყურებელი იჩენს. მას კარგად ესმის ამ საქვეყნოდ აღიარებული სახეობის სპორტი, ობიექტურად აფასებს ამა თუ იმ მოჭიდავის ღირსებებს. რაც შეეხება ძიუდოისტებს, ბევრი ნიჭიერი ათლეტი ვიხილე. განსაკუთრებით მომეწონა 19 წლის ქუთაისელი აკაკი კიბორძალიძე. მან მართლაც შესაბამისი შემართებით და დაბეჯწლილი ტექნიკით იბრძოლა. მაგრამ მაქვს საერთო შენიშვნაც. ეტყობა, თქვენ ძიუდოისტები ჯერ კიდევ ზედმიწევნით არ სწავლობენ მეტოქეთა შესაძლებლობებს და ამიტომ ზოგიერთი ორთაბრძოლისთვის მათ მიერ აგებულ ტაქტიკურ ვეგმაში არაერთი ხარვეზი შეიმჩნეოდა. მეტოქის შესწავლისათვის ახლა კარგი საშუალებაა ვიდეო-ჩანაწერები და საერთოდ ყველაფრის ფიქსირება, რათა შეჯიბრების შემდეგ რაც შეიძლება სწორი და დაწვრილებითი ანალიზი გაკეთდეს. ერთი სიტყვით, მომავალზე უნდა ვზრუნავდეთ, დღეს მიღწეულით არ უნდა დავკმაყოფილდეთ და, ცხადია, პოტენციური მეტოქეების მოდელირებასაც უნდა ვახდენდეთ, როცა ამას ვამბობ, საკუთარი პრაქტიკით ვხელმძღვანელობ. ხასწავლო პროცესის დროს მარტო ცალკეულ შეხვედრაზე როდი ვფიქრობდით, წინასწარ ამა თუ იმ ტურნირის მთელ გზას ვახავდით და ამის საფუძველზე იქმნებოდა ერთი მთლიანი სტრატეგიული ვეგმა. მაღალი კლასის მოჭიდავისათვის იოლი არ არის ცხოვრება, ქვეყნად ბევრია ცდუნება, მაგრამ უნდა შეგწევდეს უნარი, რომ ბევრს რასმე სახიკეთოს ზურგი შეაქციო და ბოლომდე სპორტის ერთგული იყო. ვინ თქვა, რომ სპორტული დიდება ცუდია, მაგრამ ეს დიდება ორლესული მახვილივით არის და მან რომ არ დაგჭრას, მეტი ჯაფა უნდა დაუპირისპირო, ბოლომდე ერთგული იყო დასახული მიზნისა, დღეენიადაგ ამაგრებდე იმ საფუძველს, რომელსაც წარმატება მოაქვს..

საუბრის ბოლოს, პეტრე კიროვმა გვითხრა, თუ ამ ინტერვიუს გამოაქვეყნებთ, უთუოდ აღნიშნეთ, რომ შეჯიბრება დიდებულად იყო ორგანიზებული, სასიამოვნო შთაბეჭდილება დატოვა თქვენმა სპორტის სასახლემ.

და მართლაც, ჩვენი სპორტის სასახლე სულ უფრო კეთილმოწყობილი ხდება, აქ ბევრს ზრუნავენ მოსასპარეზეთათვის, მაყურებლებისათვის თუ ჟურნალისტებისათვის საუცხოო პირობების შექმნაზე. ამ მეცადინეობის შედეგია ისიც, რომ სპორტული ბაზების საკავშირო სოციალისტურ შეჯიბრებაში 1982 წელს მოპოვებული შედეგების მიხედვით თბილისის სპორტის სასახლე მესამე პრიზიორია და მას საკავშირო სპორტკომიტეტისა და კულტურის მუშაკთა პროფკავშირის ჯილდო გადაეცემა, დამთავრდა კიდევ ერთი კარგად ორგანიზებული შეჯიბრება და ახლა თბილისის სპორტის სასახლე უკვე კალათბურთელთა მატჩებს უმასპინძლებს, თბილისელი ფიანმოელები, რომლებსაც ახლა განსაკუთრებით სჭირდებათ ქომაგობა, 11 თებერვალს ხვდებიან მოსკოველ თანაკლუბელებს, 13-ში — ცსკას, 17-ში — კაუნასის „ჟალგირისს“, 23-ში—კიევის „სტროიტელს“.

Ს. ᲓᲔᲕᲘᲫᲔ.

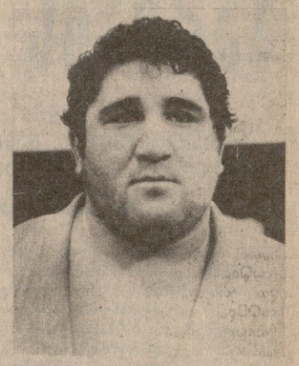

ᲡᲣᲠᲐᲗᲖᲔ: აკაკი კიბორძალიძე.

ᲛᲝᲙᲚᲔᲓ

ᲮᲔᲚᲒᲣᲠᲗᲘ. რიგასა და ჩელიაბინსკში გრძელდება უმაღლესი ლიგის ვაჟთა გუნდების საკავშირო ჩემპიონატის მეორე წრის მატჩები. საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის გუნდმა, რომელიც რიგაში ასპარეზობს, მორიგი მატჩი გამართა კრასნოდარის ფიზკულტურის ინსტიტუტის კოლექტივთან და მეორე წრეში პირველი გამარჯვება მოიპოვა — 28:24.

ᲞᲐᲓᲠᲐᲙᲘ. იურმალაში მიმდინარე ახალგაზრდა ოსტატთა საკავშირო ჩემპიონატზე გათამაშდა მეცხრე ტურის პარტიები. ცხრა ტურის შემდეგ 6 ქულით ლიდერობს გავრიკოვი. მომდევნო ადგილებზე არიან ლუტიანი —5,5 ქულა, ერმოლინსკი, თბილისელი ზაიჩიკი და ხარიტონოვი — 5-5, ანდრიანოვი, მაიოროვი და ნოვიკოვი — 4,5-4,5 (თითო გადადებული), სალოვი — 4(1), თბილისელი აზმაიფარაშვილი, ვიემანავინი და კენგისი — 4-4, ჩერნინი და შნეიდერი — 3,5-3,5, ბურეკინი და ლასკა — 3-3 ქულა და თითო გადადებული პარტია.

ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲣᲫᲘᲠᲕᲔᲚᲔᲡᲘ ᲛᲝᲕᲐᲚᲔᲝᲑᲐ

ᲫᲕᲚᲘᲡ ხმაურით შეწუხებული ბიბლიოთეკის კარს რომ შეაღებთ და ფართო კიბეებს აუყვებით, ისეთი სიჩუმე შემოგგებებათ, რომ მაშინვე მიხვდებით — აქ, ამ სინათლისა და სიწყნარის საუფლოში წიგნებიცა და ადამიანებიც თავს მშვიდობიად გრძნობენ. ეს აზრი მაშინ უფრო განმიმტკიცდა, როცა ბიბლიოთეკის სწავლულმა მდივანმა ნანა პატარაიამ მთელი დაწესებულება შემომატარა და სიხარულით მამცნო: ჩვენი ბიბლიოთეკა მესამეა კავშირში უკრაინისა და ბელორუსიის შ